

Január 18., péntek
Szeged, Tántusz Művelődési
Ház, 19.30

Kocsis István:

JÁSZAI MARI

Szinte hihetetlen, mégis úgy van, hogy eddig egyetlen valamirevaló darabot sem mutattak be, amelynek főhőse – ahogy Ady írta – „hatalmas egyéniségű nagy tragikánk” lett volna, holott Isten is (azon kívül, hogy színésznőnek) erre teremtette, holott naplót, azaz hogy emlékiratot is hagyott ránk, amelyből mindent megtudhatunk róla. Végre akadt egy bátor szerző, aki feltámasztja, életre kelti a térré személytelenedett Jászai Marit, *Hőgye Zsuzsa*, vagyis egy olyan színésznő segítségével, aki – eddigi (sajnos kevéssé ismert) teljesítménye alapján – méltó nagy elődjéhez, s teljesen azonosulhat szerepével.

Január 18., péntek; 19., szombat;
20., vasárnap; 22., kedd
Szolnok, Szobaszínház, 19 óra

Albert Camus:

A FÉLREÉRTÉS

Ahogy annyi más íróé, Camus szíve is a színházhoz húzott, a színházért dobogott, ám mint annyi más író, ő is csak megtúrt hódolója lehetett, mert egyetlen átütőerejű, igazi drámát sem sikerült írnia, miközben esszéi, regényei számtalan kiadást megértek, s megérdemelt népszerűséget, Nobel-díjat, elismerést szereztek szerzőjüknek. A *Félreértést* 1944-ben mutatták be Párizsban. Az alaptörténet a Közönyből ismerős: Mersault számtalanszor elolvassa a cellájában talált újság-fosztlányon a különös hírt a cseh-szlovákiai fogadósne fiáról, aki 25 év után állít be családjához... Ezt az izgalmas, krimiszerű feszültséggel teli kamaradarabot Tompa Gábor rendezti, Meszléry Judittal a „Sátán kis cselédje”, Márta szerepében.

Január 21., hétfő

Madách Színház (Bp. VII., Erzsébet krt. 29–33.), 19 óra

Tim Rice–A. Lloyd Webber:

JÓZSEF ÉS A SZÍNES, SZÉLES-VÁSZNÚ ÁLOMKABÁT

(musical két részben)

Tulajdonképpen érthetetlen, hogy Freud miért bajlódott annyit az álmokkal és az álomfejtéssel, amikor pedig József minden idők leghitelesebb és legteljesebb álmoskönyvében, a Bibliában, már több évezreddel korábban mind az álomlátást, mind az álomfejtést tökélyre vitte. Talán Freudot

nem szerette annyira az apukája, mint Józsefet Jákob, vagy talán ott volt a hiba, hogy Freud nem kuksolt előbb egy ciszterna mélyén testvérei, majd egy börtön mélyén Putifárné „jóváltából”, vagy egyszerűen csak arról van szó, hogy a régi szép bibliai időkben még olyan magától értetődőket, megfejthetőket álmodtak az emberek, de még a fáraók is. Most, hála a két jeles, neves musicalszerzőnek, leckéket vehetünk Józseftől dalokkal, táncokkal kísérve álomfejtésből s még sok egyébből, ha Thomas Mann prózai művét, a József és testvéreit elmulasztottuk volna. (Bár, mivel az nyomtatva van, mindig rendelkezésünkre áll!) Az előadásról, illetve az előkészületekről a rendező (*Szirtes Tamás*) és a színészek (többek közt a főszereplő, *Paudits Béla*) munkájáról sok mindent megtudhatunk, ha január 20-án, vasárnap a Tv2 Premier című műsorát megnézzük. Kb. 20.44-kor ugyanis a József kerül terítékre, azaz képernyőre.

Január 30., szerda, 19.30
Pesti Vigadó (Bp. V., Vigadó tér 2.)

Jazzportré:

BINDER KÁROLY
szerzői estje

Közreműködnek:

John Tchui (USA) szaxofon

Sebestyén Márta ének

Csuhaj Tibor bőgő

Jeszenszky György dob

Zalán Tibor, Nagy Zoltán, Erdélyi György és sokan mások

Január 23., 18 óra

ELTE

(esztétika tanszék,

Szerb u. 23.)

SZDSZ

Társadalomtudományi

Akadémia

Diósi Ágnes:
Sorsváltozatok
és élettörténetek

Január 18., péntek, 19 óra; január 21., 19.30

Veszprémi Petőfi Színház

Eörsi István:

PÁRBAJ EGY TISZTÁSON

Megrása után huszonkét évvel kerülhet először színpadra Eörsi István EGY TISZTÁSON című történelmi tragiboházata. Mi az, amit két évtized óta oly veszélyesnek ítélték e darabban a három T végrehajtói? Mondhatnánk: magát az író, műveitől függetlenül. Hiszen a hetvenes évek közepétől más darabjai sem jutottak el a premierig, míg nem az elmúlt két esztendőben Eörsi lett a legtöbbet játszott kortárs magyar író.

Az EGY TISZTÁSON (amelyet a Veszprémi Petőfi Színház *Párbaj egy tisztáson* címmel mutatott be) azonban témájánál s e témából adódó írói következtetéseinél fogva sem nyerhette el a bemutatókat engedélyező tetszését. Ugyanis a Martinovits-összeesküvés egy képzelt epizódjának kibontakozása kapcsán Eörsi a besúgás természetéről, a besúgó és a besúgásra felbujtó közös csapdahelyzetéről, az árulás mibenlétéről ír. A darabot természetesen lehet úgy olvasni-játszani, hogy az elmúlt évek aktuálpolitikai áthallásaira figyeljünk elsősorban, de jobb mű ez annál – ha nem is dramaturgiai, de eszmeileg –, hogy direkt parabolának tekintsük. Gondolatai általános érvényűek. Mindenekelőtt ez, valamint a főszereplők többszörös szerepjátszásából adódó intellektuális feszültség indokolhatja a mű bemutatóját.

A premier Veszprémben január 11-én volt. Az előadást – amelynek díszletét és zenéjét Árvai György készítette, mozgásait Bozsik Yvette, jelmezeit Szabó Andrea tervezte – Paál István rendezte.

A főbb szerepeket Rajhona Ádám, Joós László, Bószé György, Borbiczki Ferenc, Pogány György, Bartal Zsuzsa, Sashalmi József és Pásztor Edina játssza.

(Nánay)

Január 19., szombat

Józsefvárosi Színház Asbóth Utcai Kisszínháza

(Bp. VII., Asbóth u. 20.)

Büchner:

LEONCE ÉS LÉNA

A telepátia természetesen nem egyéb humbugnál – de Büchner mintha tényleg csakugyan sejtette volna, hogy nem jut majd ideje klasszikusnak lenni. Így aztán minden német korok legklasszikusabbikából, a forradalom utáni restauráció idejéből ránk maradt egy életmű (Georg Büchneré), amelyet szerzője a siető istennyila intenzitásával hozott össze pár röpké év alatt; és amely mindmáig magán viseli a garabonciásként száguldozó zseni minden kézjegyét. Összesen három darabja közül talán nem a „Leonce és Léna” a legjobb – de mindenképpen a legszáguldozóbb. A politika csapdájába esett szerelemről, a szerelem csapdájában vergődő szabadságról és a szabadság csapdájában otthonosan berendezkedő lélekről szól – Büchnertől szokatlan, két pofára röhögő humorral, összefüggéseiből kiforgatott idézetekkel.

Eszenyi Enikő rendezése elsősorban ezt az oldalát szólaltatja meg a darabnak – és ebben talál a legjobb partnerekre, segítőtársakra: a fiatalokat, a szerelmeseket játszó Kaszás Attilára és Pap Verára, illetve az érzelmükből kimaradt (és) magányában szabadságával takarózó Valériót alakító Szarvas Józsefre. Az ő világukhoz képest mintha némileg elsikkasztódna (túlzottan elkedélyeskedő) a darab másik vonala, a szerelmesek sorsát irányító – pedig volt időnk megtanulni, hogy a debil hatalom is hatalom, hajaj, de még mennyire!

De talán nem is baj, nem kell mindig a valóságról hahogni. „Az se semmi”, hogy végignézhünk három nagyon jól megcsinált felvonást szívnek, léleknek és szellemnek egy olyan tavaszról, amely mindegyikünknek kijárna – de egyikünknek se jut. A darab azt is elmondja, miért nem – az előadás ezzel adós marad. De nem baj, ezért nem kell színházba menni. Nem ezért kell színházba menni.

(kovács)